

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет педагогічної освіти та соціальної роботи
Кафедра соціальної роботи та педагогіки вищої школи

СИЛАБУС
нормативного освітнього компонента

ПРОФЕСІЙНА ІМІДЖОЛОГІЯ

підготовки магістра
спеціальність 231 Соціальна робота
освітньо-професійна програма Соціальна робота. Соціальна педагогіка

Луцьк – 2023

Силабус освітнього компонента «Професійна іміджологія» підготовки магістра, галузі знань 23 Соціальна робота, спеціальності 231 Соціальна робота, освітньо-професійна програма Соціальна робота. Соціальна педагогіка

Розробник: Петрук В.В., кандидат педагогічних наук, доцент

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програм

ц. Мартинюк Т.А.

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи
протокол № 1 від 28 серпня 2023 р.

Завідувач кафедри:

Чернета С.Ю.

© Петрук В.В., 2023 р.

І. Опис освітнього компонента

Таблиця 1

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній ступінь	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	23 Соціальна робота, спеціальності 231 Соціальна робота, ОПП Соціальна робота. Соціальна педагогіка ОС магістр	Нормативна
Кількість годин/кредитів 120 / 4		Рік навчання 1
		Семестр 1-ий
		Лекції 20 год.
		Практичні 20 год.
		Самостійна робота 72 год.
ІНДЗ: є		Консультації 8 год.
		Форма контролю: екзамен
Мова навчання		Українська

ІІ. Інформація про викладача

Викладач: Петрук Вікторія Віталіївна,
 Науковий ступінь кандидат педагогічних наук,
 Вчене звання доцент
 Посада доцент кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи
Контактна інформація
 Телефон: +380973517506
 Електронна пошта: Petruk.Viktoriiia@vnu.edu.ua
 Дні занять <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

ІІІ. Опис освітнього компонента

1. Актуальність курсу. Освітній компонент «Професійна іміджологія» належить до циклу нормативних дисциплін загальної підготовки магістра галузі знань 23 Соціальна робота спеціальності 231 Соціальна робота, освітньо-професійної програми Соціальна робота вивчається в першому семестрі, формою контролю є екзамен. На вивчення навчальної дисципліни відведено 4 кредити (120 годин), у тому числі: 20 годин лекційних, 20 год. практичних, 8 год. консультації та 72 год. самостійної роботи.

Освітній компонент спрямований для поглибленого формування знань про функції (ціннісні та технологічні), різновиди з огляду на типи носіїв (особистий та колективний іміджі), особливості побутування іміджу в різних сферах суспільного буття (це може бути політика, бізнес, культура, соціальна робота, державне управління, спорт тощо), специфіка внутрішнього та зовнішнього іміджу (компаній та установ, міст і держав), засоби формування й канали транслявання, психологічні процеси сприйняття аудиторією, комплексний код іміджу, складові іміджу (особистого й колективного), архетипічна основа іміджів та багато іншого.

2. Пререквізити :

Для освоєння освітнього компонента використовують знання, вміння і навички сформовані у ході вивчення ОК «Соціальна конфліктологія», «Теорії соціальної взаємодії».

Постреквізити :

Для освоєння освітнього компонента використовують знання, вміння і навички сформовані у ході вивчення ОК «Менеджмент і маркетинг соціальних послуг», «Технології соціальних послуг».

3. Мета і завдання освітнього компонента. **Метою** вивчення освітнього компонента «Професійна іміджологія» є формування знань із галузі іміджології в усіх її історичних та сучасних варіантах як форми соціальної комунікації, усвідомлення ними ключових понять і процесів у цій комунікативній сфері, вироблення практичних умінь і навичок усебічного аналізу та створення іміджевої продукції різних типів.

Завданням вивчення дисципліни «Професійна іміджологія» є: оволодіння теоретико-методологічними знаннями щодо педагогічної іміджології; вивчення психологічних основ та соціокультурних детермінант розвитку педагогічного іміджу та етичної культури педагогічних кадрів; опанування універсальними навичками реалізації іміджових атрибутів у створенні професійного самоіміджу, корпоративного іміджу, забезпеченні етичної поведінки сучасного педагога; розвиток етичної культури магістрів на рефлексивній основі.

4. Освітній компонент спрямований на формування *інтегральної компетентності* (Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціальної роботи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.); *на загальні компетентності*:

ЗК4. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК6. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.

ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК9. Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК10. Здатність працювати в команді.

фахові компетентності:

ФК3. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати та моделювати соціальні ситуації, в тому числі на етапі раннього втручання.

ФК4. Здатність до впровадження методів і технологій інноваційного практикування та управління в системі соціальної роботи та соціально-педагогічної діяльності.

ФК5. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (експертами з інших галузей/видів економічної діяльності), налагоджувати взаємодію державних, громадських і комерційних організацій на підґрунті соціального партнерства.

ФК7. Здатність до професійної рефлексії.

ФК9. Здатність доводити знання та власні висновки до фахівців та нефахівців.

ФК10. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість задля вирішення соціальних та соціально-педагогічних проблем через упровадження соціальних інновацій.

ФК11. Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно з цінностями соціальної роботи та соціальної педагогіки.

ФК13. Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві.

ФК14. Здатність до ефективного менеджменту організації у сфері соціальної роботи і соціально-педагогічної діяльності.

ФК16. Здатність упроваджувати результати наукового пошуку в практичну діяльність.

програмні результати навчання:

ПРН2. Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань про практики соціальної роботи та соціально-педагогічної діяльності, формувати висновки та рекомендації щодо їх впровадження.

ПРН3. Застосовувати іноземні джерела при виконанні завдань науково-дослідної та прикладної діяльності, висловлюватися іноземною мовою, як усно, так і письмово.

ПРН6. Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для професійного зростання, опановувати її, засвоювати та продукувати нові знання, розвивати професійні навички та якості.

ПРН8. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.

ПРН9. Виконувати рефлексивні практики в контексті цінностей соціальної роботи та соціально-педагогічної діяльності, відповідальності, у тому числі для запобігання професійного вигорання.

ПРН10. Аналізувати соціальний та індивідуальний контекст проблем особи, сім'ї, соціальної групи, громади, формувати мету і завдання соціальної роботи, планувати раннє втручання в складних і непередбачуваних обставинах відповідно до цінностей соціальної роботи.

ПРН13. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.

ПРН17. Самостійно будувати та підтримувати цілеспрямовані, професійні взаємини з широким колом людей, представниками різних спільнот і організацій, аргументувати, переконувати, вести конструктивні переговори, результативні бесіди, дискусії, толерантно ставитися до альтернативних думок.

ПРН18. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи, соціальної педагогіки.

ПРН20. Упроваджувати результати наукового пошуку в практичну діяльність.

Soft skills: вміння налагоджувати міжособистісні контакти; вміння працювати в команді; креативність; вміння прогнозувати, гнучкість, швидка адаптація до змін та ін.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ:

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1) За джерелом інформації: *словесні*: лекція із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint – Презентація, платформа Meet, MOODLE, вебсервіс Google Classroom), пояснення, розповідь, бесіда; *наочні*: спостереження, ілюстрація, демонстрація; *практичні*: *вправи*.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота здобувачів освіти: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проєктів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо), ретроспективний метод.

5. Структура освітнього компонента

Таблиця 2

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Сам. роб.	Конс.	Форма Контролю/ Бали
Змістовий модуль I. Теоретичні та практичні формування іміджу фахівця соціальної сфери						
Тема 1. Імідж як феномен сучасності. Роль і значення іміджу в сучасному діловому світі. Іміджологія в системі наук. Співвідношення змісту понять: імідж, іміджмейкінг, іміджологія, іміджмейкер, паблік рілейшинз, піар. Функції іміджу (ціннісні, технологічні, світоглядні). Класифікації іміджі. Роль іміджу в професійній діяльності соціального працівника та соціального педагога	12	2	2	8		ДС, ПР, ДБ/3
Тема 2. Специфіка використання інструментарію іміджології . Основні чинники побудови іміджу. Психологічні механізми формування іміджу (фасцинація, атракція, міжособистісна перцепція). Психолого-педагогічні та імідж формуючі принципи іміджмейкінгу. Форми процесу іміджування (групова та індивідуальна), деталізація, метафоризація, вербалізація, візуалізація, дистанціювання, акцентування інформації, опитування громадської думки, впровадження моделей сприйняття, нейролінгвістичне програмування). Інструменти конструювання іміджу соціального працівника та соціального педагога	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/3
Тема 3. Технології та техніки формування позитивного (ефективного) іміджу соціального працівника та соціального педагога. Провідні організаційні технології	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/3

формування іміджу. Поняття психотехнології та психотехніки у іміджології. Психологічні технології формування іміджу (психотехнологія імітації підсвідомої іміджформуючої інформації, психотехнологія формування довіри аудиторії іміджу до опосередкованого джерела інформації, психотехнологія впливу на підсвідомість). Основні психотехніки іміджмейкінгу.						
Тема 4. Технології управління особистісним іміджем. Структура особистісного іміджу соціального працівника та соціального педагога. Глибинні характеристики особистісного іміджу. Поняття та характерологічні риси харизматичного іміджу. Стратегії управління особистісним іміджем. Техніки створення ефективного іміджобразу. Технології створення габітарного (зовнішнього) іміджу. Психологічні особливості кінетичного іміджу. Особливості формування вербального іміджу. Вибір моделі поведінки. Створення індивідуального стилю.	17	4	4	8	1	ДС, ПР, ДБ/6
Тема 5. Особливості формування ділового іміджу фахівця соціальної сфери. Поняття ділового іміджу фахівця соціальної сфери. Основні риси та чинники його формування. Етапи формування ділового іміджу. Концептуальна модель ділового іміджу фахівця соціальної сфери. Особливості середовища спілкування з клієнтами. Етика ділових відносин з клієнтами та партнерами. Психологічні засади самопрезентації. Рівні самопрезентації. Способи самопрезентації.	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/3
Тема 6. Корпоративний імідж. Алгоритм створення та складові іміджу соціального закладу. Загальні ознаки іміджу соціального закладу. Провідні напрями	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/3

формування корпоративного іміджу (PR, реклама, фірмовий стиль, корпоративна культура тощо). Основні параметри іміджу соціального закладу. Вплив чинників зовнішнього середовища організації на перебіг та напрямок процесу створення іміджу. Основні чинники внутрішнього середовища організації, що впливають на імідж організації. Стратегія формування іміджу соціального закладу. Зміна іміджу соціального закладу як основа стратегії у кризовій ситуації. Основні форми розроблення та підтримання позитивного іміджу соціального закладу.						
Тема 7. Використання засобів комунікації в побудові іміджу/соціального працівника та соціального педагога Характеристика перцептивної сторони спілкування. Способи комунікативного впливу: переконування та навіювання. Взаємозв'язок переконування та навіювання як способів взаємодії з клієнтом. Стратегії взаємодії в спілкуванні як характеристика інтерактивного компонента соціальної та соціально-педагогічної взаємодії.	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/З
Тема 8. Гармонізація образу соціального працівника і соціального педагога. Професійні вимоги до іміджу соціального працівника і соціального педагога. Індивідуально-типологічні особливості соціального працівника та їх вплив на взаємостосунки з оточуючими. Гармонізація особистісного та професійного іміджу соціального працівника і соціального педагога.	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/З
Тема 9. Міжкультурна компетентність як необхідна складова професійного іміджу сучасного фахівця. Суть та складові міжкультурної компетентності. Формування	13	2	2	8	1	ДС, ПР, ДБ/З

міжкультурної компетентності фахівців. Міжкультурна компетентність як важливий складник професійної компетентності сучасного фахівця.						
Види підсумкових робіт	Бал					
Модульна контрольна робота	60					
ІНДЗ	10					
Всього годин/ Балів	120	20	20	72	8	100

Методи та форми контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ТР – тренінг, РЗ/К – розв’язування задач/кейсів, РМГ – робота в малих групах, ПР – презентація, МКР/КР – модульна контрольна робота/ контрольна робота, тощо.

6. Завдання для самостійного опрацювання

Змістовий модуль 1. Теоретичні та практичні формування іміджу фахівця соціальної сфери

Тема 1. Імідж як феномен сучасності. – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Підготувати таблицю «Історія розвитку іміджології».

Зробити порівняльний аналіз американської та західноєвропейської традиції іміджування XIX–XX століття.

Тема 2. Специфіка використання інструментарію іміджології – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Зробити аналіз основних технологій іміджмейкінгу.

Описати основні етапи формування іміджу.

Тема 3. Технології та техніки формування позитивного (ефективного) іміджу соціального працівника та соціального педагога – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Написати есе на тему «Фізіогноміка – «ключ» до пізнання людини за рисами обличчя».

Обґрунтувати технології формування іміджу та психотехніки.

Тема 4. Технології управління особистісним іміджем – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Написати есе на тему «Імідж сучасного фахівця».

Визначити внутрішні та зовнішні аспекти професійного іміджу сучасного фахівця.

Тема 5. Особливості формування ділового іміджу фахівця соціальної сфери – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Обґрунтувати етапи формування ділового іміджу.

Визначити способи самопрезентації.

Тема 6. Корпоративний імідж - 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Визначити складники та етапи формування іміджу закладу освіти.

Написати есе на тему «Іміджологія в управлінні закладу освіти».

Тема 7. Використання засобів комунікації в побудові іміджу/ соціального працівника та соціального педагога – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Проаналізувати імідж будь-якого суб’єкта соціокомунікаційного простору за схемою.

Написати есе на тему «Ораторське мистецтво та імідж соціального педагога».

Тема 8. Гармонізація образу соціального працівника і соціального педагога – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Обґрунтувати основи формування іміджу соціального працівника.

Написати есе на тему «Роль іміджу у професійній діяльності соціального працівника».

Тема 9. Міжкультурна компетентність як необхідна складова професійного іміджу сучасного фахівця – 8 год.

Опрацювати основні поняття теми.

Обґрунтувати складові міжкультурної компетентності.

Формування міжкультурної компетентності соціальних працівників та соціальних педагогів.

3. Індивідуально науково-дослідне завдання (ІНДЗ)

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) видаються здобувачам освіти на першому занятті, і виконуються здобувачем самостійно у письмовій формі при консультуванні з викладачем. Вправи здобувач освіти вибирає самостійно, не більше 1. За виконання однієї вправи передбачено **10 балів**. Максимальна кількість балів за **ІНДЗ 10 балів**.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання Індивідуальні навчально-дослідні завдання мають на меті поглибити, узагальнити і закріпити знання, які здобувачі освіти отримують у процесі вивчення ОК «Професійна іміджологія» та набути вмінь і навичок застосування цих знань у практичній діяльності. Упродовж семестру здобувачі в межах годин самостійної роботи виконують власні науково-дослідні завдання. Виконання кожного з завдань передбачає представлення письмового звіту, який залежно від змісту завдання ілюструється вирізками, ксерокопіями роздруками, фотографіями тощо.

ІНДЗ №1 Аналіз іміджу вітчизняних та зарубіжних соціальних служб

ІНДЗ №2 Формування іміджу власної громадської організації як надавача соціальних послуг

ІНДЗ №3 Аналіз та формування власного ділового іміджу.

Критерії оцінювання ІНДЗ

Критерії оцінювання	Бали
Побудоване здобувачем вищої освіти висловлення характеризується фрагментарністю, думки викладаються на елементарному рівні; потребує збагачення й урізноманітнення лексики і граматична будова мовлення; теза не відповідає запропонованій темі; наведені аргументи не є доречними; прикладу немає або він не є доречним.	1
Висловлення здобувача вищої освіти за обсягом складає дещо більше половини від норми й характеризується певною завершеністю, зв'язністю; чіткіше мають розрізняватися основна та другорядна інформація; висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами; є недоліки за сімома показниками: посереднє розуміння теми; порушення послідовності побудови твору; рівень словникового запасу нижче середнього; не сформульовано вправно тезу; наведено один аргумент.	2
За обсягом робота здобувача освіти наближається до норми, загалом є завершеною, тему значною мірою розкрито; не сформульовано вправно тезу; наведено один аргумент; приклад непереконливий; висновок лише частково відповідає тезі, не пов'язаний з аргументом та прикладом; трапляються недоліки за низкою показників (до шести): роботі властива поверховість висвітлення теми, не простежується основна думка, відносно струнка побудова, середній рівень словникового запасу, бракує стильової єдності.	3
За обсягом висловлення здобувача освіти сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний; здобувач освіти наводить один доречний аргумент; наводить непереконливий приклад; висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами та прикладами; робота характеризується недоліками за	4

п'ятьма показниками: помітний її репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий, здобувач освіти неточно добирає слова й синтаксичні конструкції.	
Здобувач освіти самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст, формулює тезу, яка відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; висновок відповідає запропонованій темі; у роботі є недоліки (до чотирьох): відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; висловлювання не завжди конкретне, просторовий виклад міркувань, не підкріплених фактичним матеріалом нелогічне розташування абзаців, переходи між ними не є вмотивованими; основна думка не аргументується.	5
Здобувач освіти самостійно будує достатньо повне, осмислене висловлення, загалом ґрунтовно висвітлює тему, формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; приклад не конкретизований; висновок відповідає запропонованій темі; трапляються недоліки за трьома показниками: невміння пов'язати предмет обговорення із сучасністю, не добирає переконливі докази для обґрунтування певного явища, відносно багатство словникового запасу, робота не відзначається різноманітністю та чіткістю слововживання.	6
Здобувач освіти самостійно будує послідовний, повний, логічно викладений текст; формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; загалом розкриває тему, висловлює основну думку; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; наводить один доречний приклад; висновок відповідає запропонованій темі; у роботі виявлені недоліки за двома показниками: тезу чітко не сформульовано, відсутність виразної особистісної позиції, належної її аргументації тощо.	7
Здобувач освіти самостійно будує послідовний, повний текст, урахує комунікативне завдання, чітко формулює тезу; певним чином аргументує різні погляди на проблему, наводить два доречні й переконливі аргументи, приклади; неординарна побудова твору, робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, дотриманням стильової єдності й виразності тексту, але за одним із критеріїв допущено помилку; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.	8
Здобувач освіти самостійно будує послідовний, повний текст, урахує комунікативне завдання; вправно формулює тезу; аргументовано, чітко висловлює власну думку, зіставляє її з думками інших, уміє пов'язати обговорюваний предмет із власним життєвим досвідом, наводить два доречні й переконливі аргументи для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; приклади конкретизовані; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.	9
Здобувач освіти самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою та оформленням висловлення відповідно до мовленнєвої ситуації; повно, вичерпно висвітлює тему; вправно формулює тезу; аналізує різні погляди на той самий предмет, наводить два доречні аргументи, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання певних життєвих проблем; приклади переконливі, конкретизовані; цілісний, послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність викладу); висновок відповідає запропонованій темі й органічно	10

випливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів; робота відзначається багатством слововживання та художньою цінністю.	
---	--

IV. Політика оцінювання

Оцінювання знань здобувачів освіти ОК «Професійна іміджологія» здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового модульного контролю знань згідно «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки». Завдання поточного контролю – перевірка навчальних досягнень здобувачів освіти. Завдання підсумкового модульного контролю – перевірка розуміння і засвоєння здобувачами освіти програмового матеріалу загалом, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання засвоєних знань, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми ОК тощо. Оцінювання здійснюється за **100-бальною** шкалою.

Формою контролю вивчення ОК «Професійна іміджологія» є екзамен. Максимальна кількість балів за поточний контроль з освітнього компонента становить 40 балів. Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має за мету перевірку рівня підготовленості здобувачів освіти до виконання конкретної роботи. Поточний контроль реалізується в різних формах, зокрема опитування, захист проєктів, індивідуальна робота здобувачів освіти, виступи на практичних заняттях, участь у дискусіях та дебатах, експрес-контроль, перевірка результатів виконання різноманітних індивідуальних науково-дослідних завдань, контроль засвоєння того навчального матеріалу, який заплановано на самостійне опрацювання здобувачем, тощо. Максимальний бал за кожну з форм роботи визначено у таблиці 2 силабуса освітнього компонента. Результат самостійної роботи здобувачів освіти оцінюється на практичних заняттях із відповідної теми. За активність на заняттях здобувач освіти може додатково отримати до 20 % максимального поточного бала, але при цьому сума поточних балів за семестр не повинна перевищувати, як правило, 40.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у роботі конференцій, підготовці наукових публікацій, в олімпіадах, конкурсах студентських наукових робіт й досягли значних результатів, може бути присуджено додаткові (бонусні) бали, які зараховуються як результати поточного контролю. Систему бонусних балів погоджує науково-методична комісія факультету.

Підсумковий модульний контроль здійснюється після завершення вивчення тем змістового модуля у формі виконання здобувачем освіти модульної контрольної роботи у вигляді письмового або комп'ютерного тестування та проводиться або під час навчального заняття (його частини). Максимальний бал, отриманий за модульні контрольні роботи, становить 60 балів.

Підсумкова модульна оцінка визначається в балах як сума поточної та контрольної модульних оцінок. Модуль зараховується здобувачеві, якщо він успішно виконав всі види навчальної роботи, передбачені силабусом освітнього компонента. Перескладання будь-яких видів робіт, передбачених силабусом освітнього компонента, з метою підвищення підсумкової модульної оцінки не дозволяється. Заборгованість із модуля повинна бути ліквідована здобувачем у позааудиторний час на консультаціях за графіком, затвердженим на засіданні кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи до початку підсумкового контролю з наступного модуля. Кінцевий термін ліквідації заборгованості з модульного контролю обмежується початком заліково-екзаменаційної сесії.

Якщо з дисципліни підсумкова оцінка (бали) з освітнього компонента як сума підсумкових модульних оцінок становить не менше як 75 балів, то, за згодою здобувача освіти, вона може бути зарахована як підсумкова оцінка з ОК (навчальної дисципліни). Така оцінка виставляється в день проведення екзамену в присутності здобувача освіти. Іспит складається у випадку, якщо здобувач освіти бажає підвищити рейтинг або у випадку незадовільної підсумкової семестрової оцінки. У цьому випадку бали, набрані здобувачем за результатами модульних контрольних робіт, анулюються.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Якщо здобувач освіти не відвідував окремі аудиторні заняття – на консультаціях він має право відпрацювати пропущені заняття та добрати відповідну кількість балів, які були визначені на дану тему заняття. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

Політика щодо академічної доброчесності. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної освітньої (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації».

Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі здобувача освіти є підставою для її незарахування, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Списування під час контрольних та самостійних робіт, іспиту заборонені (зокрема, з використанням мобільних девайсів). Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються. У випадку таких подій – реагування відповідно до Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Політика щодо відвідування. Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, навчання за програмою подвійного диплома, з використанням елементів дуальної форми здобуття освіти, міжнародне стажування) навчання може відбуватись за індивідуальним графіком (в онлайн режимі за погодженням із деканом факультету).

Визнання результатів навчання, отриманих здобувачами вищої освіти у неформальній та/або інформальній освіті, здійснюється на добровільній основі та передбачає підтвердження того, що здобувач досяг результатів навчання, передбачених ОПП, за якою він навчається. Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню, курсовій роботі (проекту), контрольній роботі тощо, які передбачені програмою (силабусом) освітнього компонента (Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у ВНУ імені Лесі Українки).

V. Підсумковий контроль

Іспит проводиться у вигляді письмового або комп'ютерного тестування. Здобувачам освіти пропонуються тестові завдання у кількості 30 запитань (по 2 бали). Максимальна оцінка за іспит – **60 балів**.

Види тестових завдань:

- із вибором однієї правильної відповіді;
- із вибором декількох правильних відповідей;
- на встановлення відповідності запропонованих наборів тверджень;
- завдання на відтворення правильної відповіді (формулювань понять) по пам'яті;
- завдання відкритого типу, що передбачає розгорнуту відповідь.

Тестові завдання складаються відповідно до питань, винесених на іспит.

Програма іспиту затверджується на засіданні кафедри.

Складання та перескладання іспиту проводиться згідно розкладу. Повторне складання екзамену допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

Орієнтовні питання іспиту

1. Роль і значення іміджу в сучасному діловому світі. Іміджологія в системі наук.
2. Співвідношення змісту понять: імідж, іміджмейкінг, іміджологія, іміджмейкер, паблік рілейшинз, піар.
3. Функції іміджу (ціннісні, технологічні, світоглядні).
4. Класифікації іміджів (за рівнем систематизації, за функціональним підходом (Г.Почепцов, Ф.Джефріс), за політичною іміджологією (Г.Почепцов)).
5. Основні чинники побудови іміджу.
6. Роль іміджу в професійній діяльності соціального працівника та соціального педагога.
7. Психологічні механізми формування іміджу (фасцинація, атракція, міжособистісна перцепція).
8. Психолого-педагогічні та імідж формуючі принципи іміджмейкінгу.
9. Форми процесу іміджування (групова та індивідуальна). деталізація, метафоризація, вербалізація, візуалізація, дистанціювання, акцентування інформації, опитування громадської думки, впровадження моделей сприйняття, нейролінгвістичне програмування).
10. Провідні організаційні технології формування іміджу.
11. Поняття психотехнології та психотехніки у іміджології.
12. Психологічні технології формування іміджу (психотехнологія імітації підсвідомої іміджформуючої інформації, психотехнологія формування довіри аудиторії іміджу до опосередкованого джерела інформації, психотехнологія впливу на підсвідомість).
13. Інструменти конструювання іміджу соціального працівника та соціального педагога.
14. Основні психотехніки іміджмейкінгу (психотехніки блокування негативної імідж формуючої інформації, психотехніки відсторонення від конкурента, психотехніки імітації підсвідомої імідж формуючої інформації, психотехніки формування довіри аудиторії іміджу до опосередкованого джерела інформації, психотехніки впливу на підсвідомість членів аудиторії іміджу (безпосереднього

(техніка гіпнозу, техніка субсенсорного сприйняття (ефект 25 кадрів)) та опосередкованого (техніка НЛП)).

15. Структура особистісного іміджу соціального працівника та соціального педагога. Глибинні характеристики особистісного іміджу.

16. Поняття та характерологічні риси харизматичного іміджу.

17. Стратегії управління особистісним іміджем.

18. Техніки створення ефективного імідж образу.

19. Технології створення габітарного (зовнішнього) іміджу.

20. Психологічні особливості кінетичного іміджу.

21. Особливості формування вербального іміджу.

22. Вибір моделі поведінки. Створення індивідуального стилю.

23. Поняття ділового іміджу фахівця соціальної сфери.

24. Основні риси та чинники його формування.

25. Етапи формування ділового іміджу.

26. Концептуальна модель ділового іміджу фахівця соціальної сфери.

27. Особливості середовища спілкування з клієнтами.

28. Етика ділових відносин з клієнтами та партнерами.

29. Психологічні засади самопрезентації. Рівні самопрезентації. Способи самопрезентації.

30. Поняття ділового іміджу фахівця соціальної сфери.

31. Основні риси та чинники його формування.

32. Етапи формування ділового іміджу.

33. Концептуальна модель ділового іміджу фахівця соціальної сфери.

34. Особливості середовища спілкування з клієнтами.

35. Етика ділових відносин з клієнтами та партнерами.

36. Характеристика перцептивної сторони спілкування.

37. Способи комунікативного впливу: переконування та навіювання.

38. Взаємозв'язок переконування та навіювання як способів взаємодії з клієнтом.

39. Стратегії взаємодії в спілкуванні як характеристика інтерактивного компонента соціальної та соціально-педагогічної взаємодії.

40. Професійні вимоги до іміджу соціального працівника і соціального педагога.

41. Індивідуально-типологічні особливості соціального працівника та їх вплив на взаємостосунки з оточуючими.

42. Гармонізація особистісного та професійного іміджу соціального працівника і соціального педагога.

43. Поняття міжкультурної компетентності.

44. Складові міжкультурної компетентності.

45. Вагомість міжкультурної компетентності у професійній діяльності соціальних працівників її характеристика та особливості.

VI. Шкала оцінювання

Критерії оцінювання під час аудиторних занять

3 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому

обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки за умови особистого представлення завдання на практичному занятті.

2 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

1 бал - Оцінюється робота здобувача освіти, який виявляє розуміння основних положень теоретичного матеріалу, здатний/-а з помилками та неточностями відтворити приблизно половину навчального матеріалу, частково висвітлює ключові положення теми. Практичні завдання виконано, проте наявні помилки, неточності. Відповідь в цілому правильна, але недостатньо осмислена, частково аргументована теоретичними твердженнями.

0,5 балів - Оцінюється робота здобувача освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу за відповідною темою, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень та понять. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.

0 балів - Оцінюється робота здобувача освіти, який не володіє навчальним матеріалом за відповідною темою та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів, де формою контролю є іспит

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75–81	Добре	C	загалом хороша робота
67–74	Задовільно	D	непогано
60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

VI. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Основна література:

1. Барбіна Є. С., Дзядевич Ю. В. Особливості формування професійного іміджу вчителя. URL: http://ps.stateuniversity.ks.ua/file/issue_59/41.pdf
2. Браніцька Т.Р. Міжкультурна компетентність як важливий чинник професійної діяльності фахівців соціальної сфери. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота». 2019. Випуск 1 (44). С. 18-22.

3. Болотова В.О., Ляшенко Н.О., Агаларова К.А Іміджологія: текст лекцій для студентів спеціальностей 054 «Соціологія», 061 «Журналістика». Харків : НТУ «ХПІ», 2021. 150 с. URL : http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPIPress/55391/1/Book_2021_Bolotova_Imidzholohiia.pdf
4. Бугрим В. В. Іміджологія/ Іміджмейкінг: навчальний посібник. К.: ВПЦ «Київський університет», 2019. 250 с.
5. Петрук В. В. Етичні засади роботи соціального працівника з дітьми з інвалідністю. Humanitas. 2021. Вип. 5. С. 44-50.
6. Петрук В.В. Професійні вимоги до іміджу фахівця соціальної сфери / Педагогіка [Текст] : зб. наук. пр. : матеріали XII Міжнародної науково-практичної конференції науковців, аспірантів та студентів «Актуальні проблеми педагогіки, соціальної роботи та спеціальної освіти» (11 травня 2021 р.) / за ред. В. З. Антонюка, С. Ю. Чернети, Н. І. Корпач. Луцьк : Вежа-Друк. 2021. С. 147-150.
7. Петрук В.В. Професійні вимоги до майбутніх фахівців соціальної сфери / Актуальні проблеми соціальної роботи та соціального забезпечення: європейський та національний вимір: Матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції (27-29 травня 2021 року) [Текст]
8. Петрук В.В. Комунікативна компетентність фахівця соціальної сфери як складова його професійної діяльності HUMANITAS. Видавничий дім «Гельветика», Вип. 2, 2021. С. 44-50.
9. Шавкун І. Г. Формування іміджу організації : [навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Менеджмент»] / І.Г. Шавкун, Я.С. Дибчинська. Запоріжжя : ЗНУ, 2019. 111 с.

Допоміжна література:

1. Возна Л. Б., Возна Л. Б., Босак О. В. Формування іміджу лідера для ефективного управління персоналом. *Молодий вчений*. 2019. № 4(2). С. 471–475.
1. Бондаренко І. С. Іміджологія в системі гуманітарних знань: соціально-комунікаційний підхід. Держава та регіони. 2019. Вип. 2 (66). С. 92-95.
2. Ковпак В., Баранецька А. Бренд-культура як механізм символічно-змагальної влади. Соціальні комунікації: теорія і практика сучасної науки : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 24–25 квітня 2020 р. Київ : Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2020. С. 62–67.
3. Ковпак В., Баранецька А. Крос-культурний аспект рекламної та PR-комунікації в підготовці фахівців реклами та PR. Професійна підготовка фахівців у галузі журналістики, реклами та PR : матеріали I Всеукр. інтернет-конф. здобувачів вищої освіти та молодих вчених / відп. ред. С. В. Безчотнікова, відп. секретар О. С. Мельникова-Курганова. Маріуполь : МДУ, 2020. С. 144–151.
4. Корнієнко В. О., Денисюк С. Г. Імідж політичного лідера: проблеми формування та практичної реалізації: Монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2019. 145 с.
5. Лавренко О. Проблеми формування іміджу кандидата в депутати / О. Лавренко // Трибуна: Всеукраїнський громадсько-політичний і теоретичний журнал Товариства «Знання» України і Спілки журналістів України. 2019. 7/8. С. 24–25.

Електронні ресурси

1. Національна бібліотека України імені Вернадського <http://www.nbuv.gov.ua/>
2. Бібліотека технічно і літератури <http://lib.toxy.cv.ua>
4. Центральна державна науково-технічна бібліотека України <http://www.cgntb.hl.ru/>
5. Наукова бібліотека "Киево-Могилянська академія" <http://www.library.ukma.kiev.ua/>
6. Національна парламентська бібліотека України <http://nplu.kiev.ua/>
7. Електронна бібліотека України <http://www.lib.com.ua/index.html>

8. Фонд Європа ХХІ <http://www.europexxi.kiev.ua/>
9. Бібліотека світ книг <http://bookworld.com.ua/>
10. Бібліотечний світ України <http://www.ukrlibworld.kiev.ua>
11. Імідж сучасного педагога. Всеукраїнський науково-практичний освітньо-популярний журнал: <http://poippo.pl.ua/nml/imidzh-suchasnohopedahoha>
12. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського, Київ: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/isp/texts.html